

[Jens Thomsen.]

sige, at vi vil tage skyldigt Hensyn til de Understøttelser, der har forsikringsmæssig Karakter, men derudover bør der ingen Forskel gøres. Vi godkender ikke Monopolet for Fagforeningsbogen, og vi har stillet et Forslag til at begrænse Monopolet i nogen Grad, men ikke engang en saadan rimelig Begrænsning kan vi faa gennemført, en Begrænsning af Understøttelserne til Indtægter indtil 2 000 Kr. Der er ingen saglige Indvendinger rettet imod vort beskudte Ændringsforslag, og derfor var der jo ingen Anledning til for os at stille mere yderliggaaende Forslag. Vi har ellers ofte hørt fra Sociallovens Fædre, at denne vilde overflødig gøre saadanne ekstraordinære Foranstaltninger, som der her er Tale om, og jeg mener ikke, at man bør animere Folk til at tage offentlig Understøttelse, Kravet dertil er stort nok i Forvejen, og man skal hellere søge at styrke Selvopholdelsesdriften. Det er jo god Latin her i Tinget at stille Krav om Tilskud fra Staten og Dagen efter at kræve Skatterne nedsat. Den Slags Overbud og Kapløb ønsker vi ikke at være med til. Vi mener, at man skal gaa en ganske anden Vej: Lad os faa Monopolselskabernes Brandskatning af Forbrugerne bragt til Ophør, det vil give langt større Hjælp til de trængende end den her foreslaaede Brændselshjælp.

Grogersen: Jeg skal kun gøre en ganske kort Bemærkning, som jeg gør for min egen Skyld, fordi jeg ikke kan lade sidde paa mig, at det ærede Medlem Hr. Strøm ikke mener, at jeg er loyal, naar jeg citerer hans Tale fra første Behandling. Det ærede Medlem sagde — jeg beder om Tilladelse til at dokumentere det ved Oplæsning af et ganske kort Citat — ved første Behandling:

„Stiger Brændselet, som det allerede er sket, betyder det en yderligere Belastning af det i Forvejen haardt anstrengte Budget. Det har derfor været et stadigt Spørgsmaal for Aldersrentenydere, Invalidere og arbejdsløse, hvorledes de skulde klare Indkøb af Brændsel i den tilstundende Vinter“, og saa tilføjer han:

„Det Lovforslag, Regeringen har fremsat om Brændselshjælp, løser vel ikke dette Spørgsmaal.“

Det var, hvad jeg sagde, og saa følger det ærede Medlem oven i Købet til:

„men der er dog Tilfredshed og Glæde over, at den værste Brod ved Prisstigningen paa Brændsel tages bort ved dette Lovforslags Gennemførelse“.

Altsaa, i det, det ærede Medlem følger til, indrømmer han, at jeg har citeret rigtigt, men jeg skal indrømme, at der er noget, jeg ikke har set paa en følgende Spalte, som slet ikke hænger sammen med det andet — der er over en hel Spalte mellem de to Ting —, hvor det ærede Medlem siger, at

„den Brændselshjælp, som Socialministeren nu stiller Forslag om, til Alders- og Invalidere m. v. og til arbejdsløshedsforsikrede, vil jeg bedømme til at dække Prisstigningerne paa de paa-gældendes Brændselindkøb“.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen sagde om det ærede Medlem Hr. Strøm, at han diskuterede baade med Ordførerne og med Formanden. Nu har det ærede Medlem selv konstateret, at han diskuterer ogsaa med sig selv i den samme Tale. Han har to diametralt modsatte Standpunkter over for dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem maa undskylde, men indtil det ærede Medlem selv har klaret sig sin egen Stilling, vil det være meget vanskeligt at fortsætte Diskussionen.

Alfred Jensen: Jeg forstod den højt-ærede Socialminister saadan, at det væsentlige, han havde mod vore Ændringsforslag, var den Udgift, som de vilde paaføre Staten, men jeg kan dog ikke indse, at det er nogen Indvending mod Forslaget, som dog vil give en stor Del af Befolkningen en Hjælp, som de har Krav paa og mangler haardt i den tilstundende Vinter. Hvis man ser paa de Beløb, som udkræves til Bestridelse af de Udgifter, vore Ændringsforslag vilde medføre, kan de synes store, men ser vi f. Eks. paa det sidste Finansaars Overskud, vil man se, at Merudgiften i Kraft af vore Forslag og Overskuddet saa nogenlunde opvejer hinanden, og Merudgiften gaar ikke nær op til Beløbet af den Krisehjælp, som for nogle Aar siden blev ydet Landbruget. Enhver vil forstaa, at de vanskelige Forhold for Alders- og Invalidere og arbejdsløse og med dem ligestillede er af den Beskaffenhed, at de har Krav paa og Brug for denne Hjælp, og at de er økonomisk stillet lige saa daarligt som Landbruget i det Aar, Krisehjælpen blev ydet dette. Jeg kan derfor ikke indse, at dette er en regulær Indvending mod vore Ændringsforslag. Den ærede Ordfører for Udvalget vendte sig imod mig med flere Indvendinger og Beskyldninger. Bl. a. beskyldte han mig for at have sagt, at det Forslag, vi stillede til Vinterhjælp, var enslydende med Regeringens Forslag. Derom har jeg ikke udtalt mig. Jeg har